

TICĒT NOZĪMĒ UZTICĒTIES

“Es ticu, ka viņš paspēs laikā.” Vai arī: “Es ticu, ka šīs zāles man palīdzēs.”

Šīs ir parastas frāzes, ko lietojam ikdienā. Mēs sakām “es ticu” un ar to gribam teikt, ka paredzam, ceram un pieņemam, ka sacītais ir patiesība. Mēs domājam, ka tā ir patiesība, kaut arī nevaram būt pilnīgi par to pārliecināti.

Ebreju valodā ticēt nozīmē “saprast”, “apzināties”, “būt patiesībai”. Grieķu valodā vārds “ticēt” nozīmē domāt par kaut ko kā patiesu, kā arī uzticēties un paļauties. Šajā gadījumā runa ir par cilvēku savstarpējām attiecībām. Kad kristieši runā par ticību, viņi norāda uz savām tuvajām attiecībām ar Jēzu Kristu. Lai mēs varētu izveidot šīs attiecības, Bībele mums detaļās stāsta par Jēzu Kristu un to, ko viņš ir paveicis:

“Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kas ticat, būtu dzīvība viņa vārdā.” Jāņa 20:31

CEĻŠ UZ UZTICĒŠANOS

Jauns vīrietis iepazīstas ar jaunu sievieti. Viņos abos mostas jūtas. Viņi satiekas biežāk. Viņi sāk saprast un iepazīt viens otru. Viņi ne tikai viens otram patīk, bet arī izjūt abpusēju pievilksanos. Viņi viens otram atzīstas mīlestībā. No šī brīža viņi pavada kopā tik daudz laika, cik viens iespējams. Tad pienāk kāzas. Viņi viens otram apsolās vienmēr būt patiesi viens pret otru. Citiem vārdiem sakot – viņi ne tikai dzīvos kopā, bet dzīvos viens otram. Viņi viens otram teiks “Es tevi mīlu. Es tev uzticos. Es tev pieņemu tādu, kāds esi. Es tev ticu. Es turēšos pie tevis.” Uz šāda pamata var pastāvēt labas attiecības.

Viss, kas darbojas attiecībās ar cilvēkiem, tāpat darbojas arī attiecībās ar Dievu. Mums viņš jāiepazīst pirms mēs varam sākt viņam ticēt.

Daži saka: “Man nav paveicies uzaugt kristīgā ģimenē.” Citi apgalvo: “Es neesmu reliģiozs.” Šādā veidā cilvēki cenšas izvairīties pieņemt lēmumu. Kristīgā ticība nav atkarīga no mūsu izcelsmes, audzināšanas vai dabiskajām nosliecēm. Katrs cilvēks var iepazīt Dievu un viņam ticēt. Dievs nevienam neatraida:

“ [Dievs] grib, lai visi cilvēki tiktu glābti un nāktu pie patiesības atzīšanas.” 1. Timotejam 2:4

Caur Bībeli mēs varam iepazīt Jēzu Kristu. Un tādēļ pirmais solis tuvāk tam, lai ticētu, ir Dieva balss uz klausīšana Bībelē.

“Tāpat ticība rodas no pasludinātās vēsts, bet vēsts – no Kristus vārdiem.” Romiešiem 10:17

Protams, ir jāmācās sadzirdēt. Nav pietiekami klausīties ar vienu ausi. Nepietiek klausīties tikai to, kas ausīm tīkams. Reizēm Dieva Vārds mūs uzrunā arī skarbi.

Bībelē mēs varam atklāt paši sevi. Tajā mēs paši sevi ieraugām skaidri kā spogulī. Tas var būt arī nepatīkami un sāpīgi. Bet, neskatoties uz to, mēs turpinām klausīties un ļaujamies laboties. Mēs esam gatavi pieņemt norādījumus, kurus esam redzējuši un dzirdējuši. Tomēr svarīgākais, ko Bībele mums atklāj, nav tas, kādi patiesībā esam mēs, bet gan tas, kāds patiesībā ir Dievs. Mēs iepazīstam viņu kā tādu, kurš ir ļoti ieinteresēts mūsos.

TICOT AR IZPRATNI

Reizēm šķiet, ka ticēšana Dieva apsolījumiem runā pretī mūsu loģikai un pieredzei. Ticība liek pieņemt, ka jebkas ir iespējams, jo viss ir atkarīgs no Dieva un viņa nebeidzamajām iespējām. Lūkas 5:1-11 mēs varam izlasīt stāstu par Pēteri un viņa zvejošanas piedzīvojumu. Viņš visu nakti nebija neko nozvejojis. Tad Jēzus viņam sacīja doties zvejojot gaišā dienas laikā. Lai arī šī nodarbe zvejniekam Pēterim nemaz nešķita loģiska, viņš atbildēja: **“Mācītāj, mēs visu nakti esam pūlējušies un nekā neesam noķēruši. Bet es izmetīšu tīklus tavā vārdā.”** Lūkas 5:5

Pēteris pazina Jēzu. Viņš viņam uzticējās. Viņš sacīja: *“Bet tavā vārdā es...”*. Tādā veidā viņš pakļāva sava paša cilvēcisko loģiku Jēzus dievišķajai loģikai. Viņš paklausīja, tā atklājot savas ticības patiesumu. Bībele saka:

“Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā pati par sevi ir mirusi.” Jēkaba 2:17

Patiesa ticība nav balstīta emocijās. Emocijas, sajūtas var viegli ietekmēt. Tās var būt mainīgas un viļošas. Tām ne vienmēr var uzticēties. Tāpēc ir labi, ka ticības centrā nav mūsu mainīgās sajūtas, bet kaut kas pastāvīgs un paliekošs – pats Jēzus Kristus:

“Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžos!” Ebrejiem 13:8

“Debess un zeme zudīs, bet mani vārdi nezudīs.” Mateja 24:35

“Es esmu ar jums ik dienas līdz laiku beigām.” Mateja 28:20

Mēs varam paļauties uz Jēzu un viņa vārdu, jo ticot Jēzum, mēs piederam viņam:

“Un šī ir tā liecība: Dievs mums ir devis mūžīgo dzīvību, un šī dzīvība ir viņa Dēlā. Kam ir Dēls, tam ir dzīvība, bet, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības. To es rakstu jums, kas ticat Dieva Dēla vārdam, lai jūs zinātu, ka jums ir mūžīgā dzīvība.” 1. Jāņa 5:11-13

PIEAUGOŠA UZTICĒŠANĀS

Mēs aizvien varam turpināt pieaugt savā ticībā Jēzum. Un šeit mums atkal var būt noderīgs piemērs par sievietes un vīrieša attiecībām. Mīļotie sarunājas, viens otru uzklausa un kopā dara dažādas lietas. Tādā veidā viņi arvien satuvinās. Runājot par mūsu attiecībām ar Dievu, mums var palīdzēt četras svarīgas lietas:

1. BĪBELES LASĪŠANA

Lasot Bībeli, mēs Jēzu iepazīstam arvien vairāk. Jēzus saka:

“ES ESMU dzīvības maize.” (Jāņa 6:35) Jēzus var apmierināt mūsu izsalkumu pēc garīga piepildījuma.

“ES ESMU ceļš.” (Jāņa 14:6) Jēzū mēs varam tikt pasargāti no liktenīgām kļūdām un maldu ceļiem.

“ES ESMU dzīvība.” (Jāņa 14:6) Caur viņu mūsu dzīvēm tiek piešķirta jēga un cerība, kas sniedzas tālāk nekā nāve.

2. LŪGŠANA

Tie, kas tic, lūdz. Līdzīgi tam, kā cilvēks nevar dzīvot bez elpošanas, tāpat kristīga dzīve nav iespējama bez lūgšanas. Lūgšanas padziļina mūsu ticību un attiecības ar Jēzu.

“Lūdziet, un jums tiks dots, meklējiet, un jūs atradīsiet, klaudziniet, un jums atvērs.”
Mateja 7:7

3. SADRAUDZĪBA

Būt kristietim nav kaut kas tāds, ko var praktizēt slepeni. Mēs meklējam iespēju būt kopā ar citiem kristiešiem; arī tas veicina mūsu ticības izaugsmi:

“Un viņi bija uzticīgi apustuļu mācībai, sadraudzībai, maizes laušanai un lūgšanām.”
Apustuļu darbi 2:42

4. DALĪŠANĀS AR CITIEM

Tas, kurš piedzīvojis Kristus klātbūtni, stāsta par to arī citiem. Viņš nevar klusēt par lieliskajām pārmaiņām, kas ienākušas viņa dzīvē:

“Jo no pārpilnas sirds mute runā.” Mateja 12:34

“Mēs nevaram nerunāt par to, ko paši esam redzējuši un dzirdējuši.” Apustuļu darbi 4:20

STIPRĀKI KĀ JEBKAD AGRĀK

Dzīvē mēs veidojam attiecības ar citiem cilvēkiem. Protams, mēs zinām, ka mūsu draugiem piemīt trūkumi – tieši tāpat, kā mums pašiem. Tomēr šīs attiecības bagātina mūsu dzīvi, ļaujot mums dubultot priekus un dalīt uz pusēm bēdas.

Vēl jo vairāk mūsu dzīvi bagātina draudzība ar Jēzu Kristu. Viņam nav trūkumu, kas mums būtu jāpiecieš. Mēs nevaram viņu apmānīt, un tāpat varam būt droši, ka viņš nekad nepiekrāps mūs. Viņš grib būt mums vienmēr līdzās, un izvēloties viņa tuvumu, mēs ne ar ko neriskējam. Kopā ar Jēzu mēs esam stiprāki kā jebkad agrāk.

UZDEVUMS

NOVĒRTĒ ŠOS APGALVOJUMUS, ATZĪMĒJOT, VAI TIE IR PATIESI VAI NEPATIESI:

Ticība balstās vienīgi emocijās. _____

Ticība ir atkarīga vienīgi no cilvēka intelektuālajām spējām. _____

Bībeliskā ticība ietver Dieva iepazīšanu un uzticēšanos viņam. _____

Bībeles lasīšanai un lūgšanai ir būtiska loma uzticības attiecību veidošanā ar Dievu. _____

Patiesa uzticēšanās Dievam izpaužas apņēmībā paklausīt viņam. _____